

ÉSSER I ESTAR

En català, la diferenciació semàntica entre els verbs *ésser* i *estar* respon a una casuística molt complexa, però que es pot resumir en algunes línies essencials.

Ésser indica essència o identitat i, per tant, s'ha d'usar en les definicions. Amb un subjecte animat i davant un adjectiu, indica una qualitat permanent del subjecte. Amb funció locativa, indica la situació momentània del subjecte en un indret determinat:

La Creu Roja és una organització no governamental.

Els alumnes d'aquesta escola són molt intel·ligents.

El museu del Cau Ferrat és a Sitges.

Estar, davant un adjectiu, un participi o un adverbi, indica una qualitat transitòria del subjecte. Amb funció locativa indica l'estada del subjecte en un lloc per motius de treball o residència, o pel fet de conviure amb algú. També s'usa davant els sintagmes preposicionals i adverbials:

Es va suspendre la classe perquè el professor estava malalt.

Vaig estar quinze dies en aquell hotel.

El mur de contenció està a punt de trencar-se.

Amb força participis i alguns adjectius, com ara els que indiquen estat civil, és admissible tant l'ús de *ésser* com el de *estar*.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Departament d'Assessorament Lingüístic

Les patates que has comprat són/estan grillades.

L'any passat en Lluís era solter, i ara ja està divorciat.

Tanmateix, en aquests casos el registre formal prefereix la construcció amb *ésser*:

~ El fundador de la companyia fa deu anys que està mort.

✓ El fundador de la companyia fa deu anys que és mort.

~ El consell assessor està format per quinze membres.

✓ El consell assessor és format per quinze membres.

~ No està permesa la venda ambulant de tabac.

✓ No és permesa la venda ambulant de tabac.